

Αρχιερατική Θεία Λειτουργία στον Ι.Ν. Αγίου Ανδρέου Αρχαίας Νεμέας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Στις 30 Νοεμβρίου 2024, ημέρα της μνήμης του Αγίου ενδόξου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος, Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως, τέλεσε τον Όρθρο και την Θ. Λειτουργία στον φερώνυμο πανηγυρίζοντα Ενοριακό Ι. Ναό στην Αρχαία Νεμέα.

Μετά του Θεοφιλεστάτου συλλειτουργήσαν οι Αιδεσ. π. Ευάγγελος Νάκος, Εφημέριος του Ι. Ναού Κοιμήσεως Θεοτόκου Δροσοπηγής, ο π. Αναστάσιος Μπενέκος, Εφημέριος Αρχαίας Νεμέας και οι Διάκονοι π. Χρήστος Χίλιας και π. Άγγελος Σαλάτας. Συμπροσευχόμενοι παρέστησαν οι Πανοσ. Αρχιμ. π. Θεόκλητος

Φραγκιουδάκης, Ηγούμενος της Ι. Μονής Παναγίας Βράχου Νεμέας, Αιδεσ. π. Ευάγγελος Πανταζής, Συνταξιούχος Κληρικός της Ι. Μητροπόλεως Αργολίδος και δύο Πατέρες εκ της Ι. Μονής Δοχειαρίου Αγίου Όρους.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο άγιος Κεγχρεών, ο οποίος και αναφέρθηκε κατ' αρχήν στην περίοδο της Τεσσαρακοστής που διανύουμε για την εορτή των Χριστουγέννων, και πως η Αγία Εκκλησία μας ετοιμάζει τους Χριστιανούς για την υποδοχή της «Μητροπόλεως των Εορτών». Ανάμεσα στους τρόπους προετοιμασίας εμπεριέχονται κάποιοι «σταθμοί» χαρακτηριστικοί για να μην χάνουμε τον προσανατολισμό μας.

Έτσι, αφού κατά την εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου αρχίζουν οι Καταβασίες «Χριστός γεννᾶται» προμηνύοντας τον ερχομό της εορτής των Χριστουγέννων, ο δεύτερος «σταθμός» στην πορεία μας αυτή είναι η εορτή της μνήμης του Αγ. Αποστόλου Ανδρέου κατά την οποία ακούονται προεόρτιοι Χριστουγεννιάτικοι ύμνοι.

Πράττει αυτό η Εκκλησία, ώστε και 'μεις, όπως ο Απ. Ανδρέας γεμάτος χαρά από την συνάντησή Του μετά του Ιησού διαμηνύει στον «όμαιμο» αδελφό Του Απ. Πέτρο «εὕρηκαμεν τόν Μεσσία· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον Χριστός» (Ιω. α', 42) να ομολογήσουμε μετά πίστεως αυτό που ψάλλεται στο «καὶ νῦν» των αποστίχων του

Εσπερινού της εορτής του Αγίου Ανδρέου ως διαβεβαίωση του Μνήστορος Ιωσήφ· «...ἐγώ, ..., τούς προφήτας ἐρευνήσας... πέπεισμαι ὅτι Θεόν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως...».

Το βρέφος το εκ Πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου, που θα προσκυνήσουμε κατά την νύκτα της Αγίας Γεννήσεως, είναι ο Μεσσίας, ο Λυτρωτής, ο Απεσταλμένος προς σωτηρία του ανθρωπίνου γένους! Τον ίδιο πόθο που είχε στην καρδιά Του ο Ανδρέας ενέβαλε και στην καρδιά του αδελφού Του Πέτρου. Με λόγους δυνατούς Τον έπεισε και Τον έφερε και Αυτόν κοντά στον Απεσταλμένο του Θεού και με τα μάτια Του είδε και πίστευσε και πλημμύρισε και η δική Του η καρδιά από πίστη, ότι όντως ο Ιησούς είναι ο Σωτήρ!

Η ήρεμη καρδιά του απλοϊκού ψαρά της Γεννησαρέτ, παρθένου Ανδρέα, ήταν παρασκευασμένη για να δεχθεί το φως. Οι προρρήσεις των Προφητών για την έλευση του Μεσσία, «τούς προφήτας ἐρευνήσας», είχαν την καρδιά Του γλυκάνει και το κήρυγμα του Βαπτιστού στον Ιορδάνη την σκέψη Του ετοιμάσει, ώστε η υπόδειξη του Προφήτη Διδασκάλου Του· «ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ» (Ιω. α', 36) κάνει Αυτόν και τον Ιωάννη να ακολουθήσουν τον Ιησούν πάραυτα.

Πρώτος ο Ανδρέας είδε τον Χριστό και πρώτος εκλήθη απ' Αυτόν, που γι' αυτό και Πρωτόκλητος ονομάσθηκε από την Αγία μας Εκκλησία, «πέπεισται ὅτι Θεός

ἐγεννήθη ἐκ τῆς Παρθένου»! Και την πίστη Του αυτήν, ὅτι εἶχεν εὖρει τον προσδοκώμενο Μεσσία, επιβεβαίωσε δια του αντίστροφα σε σχῆμα χιαστί σταυρικοῦ θανάτου Του, αφού πρώτα διέτρεξε ευαγγελιζόμενος την αληθινὴ πίστη την Ελληνικὴ Βιθυνία, τον Εὐξείνιο Πόντο, την Θράκη, την Μακεδονία, την Ανατολικὴ Πελοπόννησο καταφθάνων ἕως την Λακωνία και συγκεκριμένα διελθὼν τις πόλεις των Μεγάρων, του Λουτρακίου Κορινθίας, τους «Αριστοναύτες» (=Ξυλόκαστρο) για να καταλήξει στην Πάτρα και να ποτίσει με το τίμιο αἷμα Του την Ελληνικὴ γη.

«Ἀνθρώπους ἐσαγήνευσε καλάμῳ τοῦ κηρύγματος... καὶ ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνήγαγε τὰ ἔθνη ἅπαντα», ἀλλὰ πριν αὐτό πράξει, ἐνδυναμούμενος ἐκ του Ἁγίου Πνεύματος κατὰ την ἡμέρα της Πεντηκοστῆς, οδήγησε κι ἄλλους ἀνθρώπους πλησίον του Μεσσίου Χριστοῦ, ὅπως τους Ἕλληνες «ἐκ τῶν ἀναβαινόντων ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἑορτῇ» (Ιω. ιβ', 20).

Αὐτός με τον Φίλιππο λέγουν στον Ἰησοῦ ὅτι οἱ Ἕλληνες θέλουν να Τον ἰδοῦν για να ἀποκριθεῖ ο Ἰησοῦς και να Τους 'πει' «ἔφθασε τώρα ἡ ὠρισμένη ἀπὸ τὸν Θεὸν ὥρα διὰ νὰ δοξασθῇ μέ τήν σταύρωσιν καὶ τήν ἀνάληψιν του ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς Μεσσίας καὶ Λυτρωτὴς ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὅποιοι αὐτὴν τὴν στιγμήν ἀντιπροσωπεύουν καὶ ὅλον τὸν ἐθνικὸν κόσμον» (Βλπ. Ιω. ιβ', 23), ὥστε ἀπὸ τότε να τελειοποιηθεῖ ο υπέροχος προορισμός της Ελληνικῆς Φυλῆς. Ετέθη,

δηλαδή, η αποστολή της από τον ίδιο τον Σωτήρα να δοξάσει «τόν Υιόν τοῦ Ἀνθρώπου». Ἐφερε ο Ανδρέας και ο Φίλιππος τους Ἕλληνες κοντά στον Χριστό για να πάρουμε εμεῖς τον ιερώτερο προορισμό.

Τόνισε, δι’ αυτού του τρόπου, την υποχρέωση μας να φέρουμε και ἡμεῖς ἄλλους ανθρώπους στον Χριστό όχι μόνο δια των λόγων μας αλλά δια των πράξεών μας και μάλιστα δια της αγάπης μας προς τον πάσχοντα συνάνθρωπό μας, η οποία εκδηλώνεται δια της ελεημοσύνης, την οποία και θα ζητήσει μετά από λίγες ημέρες η Εκκλησία δια του «Εράνου της αγάπης».

Μετέφερε, επίσης, τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ. Διονυσίου για «έτη πολλά» και «καλά Χριστούγεννα». Τέλος δε, ο Εφημέριος του Πανηγυρίζοντος Ι. Ναού ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη για τις ευχές του, ευχόμενος την ταχεία επιστροφή του και την ανάληψη και πάλι των καθηκόντων του, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Κεγχρεών κ. Αγάπιο για την λειτουργική του παρουσία, τους συνοδούς του Διακόνους, τους Ιεροψάλτας, τους Εκκλησιαστικούς Επιτρόπους και τους Πιστούς της κωμοπόλεως που τίμησαν την Ι. μνήμη του Πολιούχου τους Πρωτοκλήτου Αποστόλου.

Συμπροσευχόμενος παρέστη ο κ. Αναστάσιος Ταγαράς, Αντιπρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Κορινθίων, ενώ μετά το τέλος της Θ.

Λειτουργίας προσήλθαν να υποβάλλουν τα σέβη τους οι Αιδεσ. π. Αθανάσιος
Αλτανόπουλος, Εφημέριος του Ι. Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Νεμέας και
κασσέτας, Αθανάσιος

